

دانشگاه شهرز و بنیاد

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی
جلد بیستم، شماره چهارم، ۱۳۹۲
<http://jopp.gau.ac.ir>

اثر کودهای اوره و زیستی بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی اسفرزه (*Plantago ovata* Forsk.)

کیمیا قاسمی^۱، سیف‌الله فلاح^۲، فائز رئیسی^۳ و مریم حیدری^۴

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زراعت، دانشگاه شهرکرد، ^۲دانشیار گروه زراعت، دانشگاه شهرکرد،

^۳استاد گروه خاکشناسی، دانشگاه شهرکرد، ^۴دستیار بیماری‌های داخلی، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۱/۲؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۷/۷

چکیده

به منظور بررسی پاسخ ویژگی‌های کمی و کیفی گیاه دارویی اسفرزه (*Plantago ovata* Forsk.) به کاربرد جداگانه و تلفیقی کودهای اوره و زیستی آزمایشی در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهرکرد در سال ۱۳۹۰ اجرا گردید. تیمارهای آزمایش شامل، C: شاهد (بدون مصرف کودهای اوره و زیستی)، U: ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار، Az: ازتوباکتر، My+Az: میکوریزا + ازتوباکتر، Az+50%: My+Az+50%: میکوریزا + ازتوباکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره در هکتار، My+U: میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار، My+Az+50%: میکوریزا + ازتوباکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره در هکتار بودند. نتایج نشان داد که عملکرد دانه در شرایط کاربرد جداگانه ازتوباکتر کمتر از کاربرد جداگانه اوره بود ولی عملکرد موسیلاژ آن مشابه تیمار کاربرد اوره بود. تلفیق ازتوباکتر با اوره و یا میکوریزا تغییری در عملکرد دانه و موسیلاژ در مقایسه با اوره ایجاد نکرد. بیشترین عملکرد دانه و موسیلاژ به ترتیب با ۹۳۱ و ۱۶۶ کیلوگرم در هکتار با به کارگیری میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار به دست آمد. با این وجود کوددهی تأثیری بر فاکتور تورم و درصد موسیلاژ اسفرزه نداشت. به طورکلی نتایج بیانگر آن است که استفاده از مایه تلقیح میکوریزا هم‌زمان با اوره موجب افزایش ۵۴ درصدی تولید دانه اسفرزه می‌گردد، که این پتانسیل استفاده از میکوریزا را برای تولید اسفرزه در شرایط مزرعه تأیید می‌نماید.

واژه‌های کلیدی: اسفرزه، کودهای زیستی، کود تلفیقی، عملکرد دانه، موسیلاژ

* مسئول مکاتبه: falah1357@yahoo.com

مقدمه

گیاهان دارویی در صنایع مختلف نقش مهمی را ایفا می‌کنند و علاوه بر آن امروزه به صورت خام یا فرآوری شده در طب سنتی و مدرن مورد استفاده قرار می‌گیرند (صرف‌زاد و همکاران، ۲۰۰۷). اسفرزه یکی از گیاهان دارویی مهم با نام علمی *Plantago ovata* از تیره بارهنگ است که از منابع مهم تولید طبیعی موسیلاتر شناخته شده است و مقدار موسیلاتر موجود در بذرها معمولاً حدود ۲۵ درصد وزن بذر می‌باشد (امیدیگی، ۲۰۰۸). موسیلاتر این گیاه از گروه داروهای ملین یا لعابدار است که به دلیل خاصیت جذب آب (هیدروفیل) باعث حجم شدن مواد محتوی روده و دفع بیوست می‌گردد (ماتور و همکاران، ۲۰۰۶). همچنین در کاهش کلسترول خون و درمان التهاب و اختلالات صفوایی ناشی از مشکلات گوارش سودمند می‌باشد. بذرهای این گیاه در درمان اسهال خونی و آماش‌های ناشی از نقرس و روماتیسم نافع است (ماندال و همکاران، ۲۰۰۸).

از سوی دیگر، عملکرد بالای تولید در کشاورزی و حفظ آن، همواره با استفاده زیاد از نهاده‌های شیمیایی هم‌چون کودها همراه بوده است (کراس، ۲۰۰۰). به سبب آسیب‌های زیست‌محیطی ناشی از مصرف بیش از اندازه کودهای شیمیایی مطالعه‌های بسیاری در زمینه جبران کمبود نیتروژن از راههای غیر از کاربرد کود شیمیایی انجام گرفته است (ماندال و همکاران، ۲۰۰۸). در همین راستا، راهبرد مدیریت تلفیقی که در برگیرنده کودهای شیمیایی و زیستی است برای افزایش پایداری تولیدات کشاورزی پیشنهاد شده است (بحرانی و همکاران، ۲۰۱۰). کودهای زیستی ترکیبات میکروبی شامل تعداد اولیه کافی از نژادهای فعال و زنده ریزجاندارانی هستند که نقش آشکاری در ریزوسفر گیاه و رشد آن از طریق بهبود وضعیت تغذیه‌ای آن دارند (نوفال و رزک، ۲۰۰۹). از توابکتر یک باکتری خاک‌زی هوازی با توانایی‌های متابولیکی مختلف هم‌چون ثبت نیتروژن اتمسفری از طریق تبدیل آن به آمونیوم و نیز تولید انواع متابولیت‌های محرك رشد مانند ایندول استیک اسید و جیرلین می‌باشد (نوفال و رزک، ۲۰۰۹). میکوریزا یک هم‌زیستی بین ریشه بیشتر گیاهان زراعی و بسیاری از قارچ‌های خاک‌زاد است که در طول دوره رشد فعال گیاه در بافت غشایی ریشه کلونیزه می‌شوند (جاکیم و همکاران، ۲۰۰۹). قارچ میکوریزا و زیکولار آربوسکولار (*Vesicular Arbuscular Mycorrhiza*) عمومی‌ترین نوع میکوریزا است. هم‌زیستی میکوریزا اثرات متفاوتی بر گیاه میزبان می‌گذارد که شامل افزایش سطح و تراکم ریشه، افزایش کارایی جذب آب، افزایش جذب عنصر و بهبود وضعیت تغذیه‌ای گیاه، بهبود سیستم دفاعی میزبان، حفاظت در برابر تنفس‌ها به خصوص تنفس خشکی و حتی

تأثیر بر روی بیان مواد ژنتیکی می‌باشد (سونگ، ۲۰۰۵). در بررسی ماتور و همکاران (۲۰۰۶) در شرایط آب و هوایی راجستان هند مشخص شد که هم‌زیستی میکوریزایی سبب افزایش تولید اسفرزه از طریق بهبود جذب عناصر فسفر، نیتروژن، روی، مس و منگنز شد. نتایج آن‌ها نشان داد که هم‌زیستی میکوریزایی اسفرزه به خصوص با گونه *Glomus deserticola* باعث افزایش شاخص‌های رشدی گیاه مانند ارتفاع، تعداد سنبله در گیاه، طول سنبله، وزن هزاردانه و عملکرد به ترتیب به میزان ۱۴/۷، ۱۴/۶، ۱۵/۷ و ۲۸۱/۶۹ درصد شد. علاوه‌بر این کومار و همکاران (۲۰۱۱) نشان دادند که بیشترین ارتفاع گیاه، تعداد سنبله، وزن هزاردانه و عملکرد دانه اسفرزه از تیمار هم‌زیستی میکوریزایی و تلقیح از توپاکتر به علاوه مصرف کودهای شیمیایی نیتروژن، فسفر و پتاسیم به ترتیب به میزان ۳۰، ۳۰ و ۴۰ کیلوگرم در هکتار به دست آمد. همه صفات بیان شده نسبت به شاهد به ترتیب به میزان ۵۳، ۵۳/۶، ۱۰۳/۶ و ۲۱/۷ درصد افزایش معنی دار داشتند. گوپتا و همکاران (۲۰۰۶) گزارش کردند که تلقیح ریحان *Gigaspora margarita* (*Ocimum basilicum* L.) با سه گونه قارچ میکوریزا (*Glomus mosseae*) باعث افزایش معنی دار ارتفاع ساقه، تعداد و سطح برگ، زیست‌توده، طول و میزان انشعابات جانبی ریشه و هم‌چنین میزان اسانس گیاه در مقایسه با شاهد شد. در پژوهش فرباس و همکاران (۲۰۰۴) روی گیاه دارویی نعناع نیز روشن شد که کاربرد ۴ گونه قارچ VAM، موجب بهبود مقدار اسانس و میزان متول آن نسبت به تیمار شاهد می‌شود.

در این حال دولت هزینه زیادی برای تأمین کودهای معدنی پرداخت می‌کند، این موضوع در کنار نگرانی‌های زیست‌محیطی ناشی از کاربرد بیش از اندازه کودهای شیمیایی (بحرانی و همکاران، ۲۰۱۰) به‌ویژه در گیاهان دارویی می‌تواند دارای اهمیت زیادی باشد (کاروبا و همکاران، ۲۰۰۲). از این‌رو هر فن‌آوری که بتواند تا حدودی جایگزین مصرف کودهای شیمیایی یا مکمل آن‌ها شود، هم برای کشاورزان و هم برای اقتصاد دولت مفید خواهد بود (بحرانی و همکاران، ۲۰۱۰). این آزمایش با توجه به رویکرد افزایش کشت گیاهان دارویی و پژوهش‌های بسیار محدود در زمینه اثر کودهای زیستی بر کمیت و کیفیت گیاهان دارویی از جمله اسفرزه با هدف بررسی اثر جداگانه و تلفیقی کودهای اوره و زیستی بر عملکرد کمی و کیفی این محصول در شرایط اقلیمی شهرکرد به اجرا درآمد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال ۱۳۹۰ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهرکرد با عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۲۱ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۴۹ دقیقه شرقی و با ارتفاع ۲۱۱۶ متر از سطح دریا انجام شد. آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا شد. قبل از اعمال تیمارها از خاک مزرعه نمونه مرکب تهیه و در آزمایشگاه خصوصیات آن تعیین گردید (جدول ۱). تیمارهای کودی شامل، C: شاهد (بدون مصرف کودهای اوره و زیستی)، U: ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار، AZ: ازتوباکتر، My+AZ: میکوریزا + ازتوباکتر، U: Az+50%: ازتوباکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره در هکتار، My+U: میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار، My+Az+50%: میکوریزا + ازتوباکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره در هکتار بودند. مقدار کود اوره مصرفی براساس نتایج آزمون خاک برای تأمین ۴۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار انتخاب گردید. در تیمار میکوریزایی بهازای هر ۱ متر طول کرت میزان ۲۰۰ گرم از مایه تلچیح توزین و بهطور یکنواخت بر روی خطوط کاشت پخش گردید. بهمنظور بررسی پاسخ قارچ در شرایط طبیعی مزرعه، هیچ‌گونه عملی برای استریل کردن آن صورت نگرفت. مایه تلچیح موردنظر از شرکت زیستفناور توران تهیه شد و شامل اسپور، ریسه، میسلیوم و خاک آغشته به قارچ میکوریزای موردنظر بود. تعداد تقریبی اسپور زنده قارچ در هر گرم خاک بین ۵۰-۱۵۰ اسپور بود. خاک میکوریزی مورد استفاده شامل ریشه‌های گیاهان میکوریزی شده و ریسه قارچ میکوریزا بهمیزان ۲۰-۵۰ متر در هر گرم خاک و بدون هر گونه علف هزار و عامل بیماری‌زای گیاهی بود. برای تلچیح باکتری (*Azotobacter chroococcum*) از روش بذرمال استفاده شد. در این روش بذرها در سایه بر روی پوشش تمیزی قرار گرفته و سپس محلول نیتروکسین بهطور یکنواخت بهمیزان ۱ لیتر در ۲ کیلوگرم بذر بر روی آن‌ها ریخته شد و به مدت ۰/۵ ساعت به حال خود گذاشته تا با باکتری تلچیح شوند. مایه تلچیح ازتوباکتر از شرکت فناوری زیستی مهر آسیا تهیه گردید. بذر اسفرزه مورد نیاز (توده محلی نطنز) از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان تهیه گردید. بلاfacile پس از خشک شدن کامل بذرها تلچیح شده، عملیات کاشت بذرها در کرت‌هایی شامل ۵ ردیف کاشت و به فواصل ۳۰ سانتی‌متر با تراکم بالا در ۱۰ خردادماه به روش هیرمکاری انجام گردید. اولین آبیاری پس از کاشت به صورت سنگین اعمال گردید. پس از آن تا استقرار مناسب بوته (مرحله پنجهزنی) آبیاری به صورت یک روز در میان و به روش بارانی ادامه پیدا کرد. هم‌چنین در زمان استقرار بوته‌های اضافی تنک گردید به طوری که تراکم ۸۳ بوته در مترمربع (نصیرزاده، ۲۰۱۲)

حاصل گردید. وجین دستی علفهای هرز در طول دوره رشد در زمان لزوم انجام شد. برای اندازه‌گیری درصد کلونیزاسیون ریشه‌ها، پس از شست و شو و سفید کردن با محلول ۱۰ درصد پتاسیم هیدروکسید، رنگ‌آمیزی به روش فلیپس و هایمن (۱۹۷۰) انجام گردید و سپس محاسبه درصد کلونیزاسیون با روش تقاطع شبکه‌ای جیواناتی و موسه (۱۹۸۰) انجام گرفت. برای اندازه‌گیری صفات تعداد پنجه در بوته، ارتفاع بوته، طول سنبله، تعداد سنبله در بوته، تعداد دانه در سنبله و وزن هزاردانه از هر کرت ۱۰ بوته به طور تصادفی انتخاب و پس از اندازه‌گیری میانگین آن‌ها ثبت گردید. برای تعیین عملکرد دانه و زیست‌توده اندام هوایی هنگام رسیدگی از هر کرت با حذف اثر حاشیه‌ای از مساحت ۰/۵ مترمربع برداشت گردید. نمونه‌ها با آون خشک و سپس‌توزین شدند. به‌منظور ارزیابی شاخص‌های کیفی بذر اسفرزه، درصد موسیلاژ، فاکتور تورم (شارما و کول، ۱۹۸۶) و تولید موسیلاژ اندازه‌گیری شدند. برای تعیین میزان تورم بذر بر اثر آب‌گیری موسیلاژ بذری در مجاورت آب، ابتدا ۱ گرم دانه اسفرزه از هر تیمار درون یک استوانه مدرج ۲۵ میلی‌لیتری قرار داده شد و سپس استوانه مدرج با آب مقطر به حجم ۲۰ میلی‌لیتر رسید. بعد از ۲۴ ساعت اختلاف حجم بذر در اثر آب‌گیری ثبت و در پایان حجم بذور متورم شده بر حسب میلی‌لیتر محاسبه گردید. برای تعیین میزان موسیلاژ ابتدا ۱۰ میلی‌لیتر اسید کلریدریک ۱/۰ نرمال در فلاسک ۱۰۰ میلی‌لیتر جوشانده شد. فلاسک از روی شعله برداشته و ۱ گرم بذر خشک به آن اضافه شد. جوشش تا زمان انحلال پوست بذر ادامه یافت. زمانی که رنگ همه بذور تغییر یافت، فلاسک از روی شعله برداشته و محلول از پارچه چیت تمیز عبور داده شد. برای جداسازی رسوب موسیلاژ، بذور ۲ بار در ۵ میلی‌لیتر آب داغ شسته و فیلتر شدند. ترکیب فیلتر شده موسیلاژ محلول با ۶۰ میلی‌لیتر الكل ۹۰ درصد ترکیب و به مدت ۱ دقیقه تکان داده شد. سپس اجازه داده شد تا ۵ ساعت بماند. در نهایت مایع شناور آهسته سرازیر و بشر محتوى رسوب درون آون با دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد و به مدت ۱۲ ساعت خشک شد. وزن رسوب خشک مقدار موسیلاژ کل را نشان می‌دهد (شارما و کول، ۱۹۸۶).

داده‌های به دست آمده با استفاده از نرمافزار SAS و به روش تجزیه واریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

کلونیزاسیون ریشه: نتایج تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که تغییرات معنی‌داری در کلونیزاسیون ریشه تحت تیمارهای مختلف کودی وجود داشت (جدول ۲). بیشترین میزان کلونیزاسیون ۳۸/۲ درصد) در تیمار میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار ایجاد شد (جدول ۳). همچنین از آنجا که خاک مورد مطالعه استریل نشده بود، در تیمارهای تلقیح‌نشده نیز میزان کمی (بین ۳-۷ درصد) کلونیزاسیون ریشه مشاهده شد (جدول ۳).

ویژگی‌های کمی اسفرزه: تعداد پنجه در بوته تحت تأثیر تیمارهای اعمال شده قرار گرفت (جدول ۲). نتایج مقایسه‌های میانگین نشان داد که تیمارهای دارای میکوریزا بیشترین تعداد پنجه در بوته (۴/۹) را ایجاد نمودند ولی تعداد پنجه‌ها در سایر تیمارها اختلاف معنی‌داری با شاهد (بدون کود) نداشتند. به طور کلی وجود هم‌زیستی میکوریزایی سبب افزایش ۳۸/۲-۶۷/۲ درصد تعداد پنجه در بوته در مقایسه با شاهد داشت (جدول ۳). همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، اثر تیمار بر ارتفاع بوته اسفرزه در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار شد. بیشترین ارتفاع بوته (۳۴/۹۷ سانتی‌متر) در شرایط تلفیق کود اوره کامل با میکوریزا و یا ۵۰ درصد کود اوره به علاوه میکوریزا و ازتوباکتر به دست آمد. کم‌ترین ارتفاع بوته (۲۴/۱ سانتی‌متر) به تیمار شاهد ولی اختلاف معنی‌داری با اوره و یا ترکیب ازتوباکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره در هکتار نداشت (جدول ۳).

اثر کودهای اوره و زیستی بر تعداد سنبله در بوته در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار شد (جدول ۲). بیشترین تعداد سنبله در بوته (۳۱/۶) مربوط به میکوریزا به علاوه ازتوباکتر به همراه استفاده از ۴۴ کیلوگرم کود اوره بود و اختلاف معنی‌داری با شرایط هم‌زیستی میکوریزایی به علاوه اوره نداشت (جدول ۳). نتایج نشان داد که کاربرد جدآگانه و یا تلفیقی ازتوباکتر و کود اوره تعداد سنبله را در مقایسه با شرایط بدون کود افزایش نداد (جدول ۳).

طول سنبله در سطح احتمال ۱ درصد تحت تأثیر تیمارهای کودی قرار گرفت (جدول ۲). بیشترین طول سنبله (۴/۸۶ سانتی‌متر) در تیمار میکوریزا + ازتوباکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره در هکتار حاصل شد که اختلاف معنی‌دار با دیگر تیمارها داشت. همچنین طول سنبله در تیمارهای میکوریزا + ازتوباکتر و میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم کود اوره، اختلاف معنی‌داری با هم نداشتند. سپس تیمارهای بدون میکوریزا در رتبه سوم قرار داشته و اختلاف معنی‌دار با شاهد نداشتند (جدول ۳).

کوچک‌تری اثر معنی‌داری بر تعداد دانه در سنبله اسپرژه داشت (جدول ۲). بیشترین تعداد دانه در سنبله (۶۳ سنبله در بوته) در تیمار تلفیق میکوریزا با ازتوباکتر حاصل شد ولی اختلاف معنی‌داری با تیمار میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار تولید نداشت. تعداد دانه در سنبله گیاهان غیرمیکوریزایی تفاوت معنی‌دار آماری با کاربرد تیمار تلفیقی میکوریزا + ازتوباکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره در هکتار نداشتند (جدول ۳).

جدول ۱- برخی ویژگی‌های خاک زراعی (۰-۳۰ سانتی‌متر) قبل از انجام آزمایش.

لوم رسی	۷/۹۷	۰/۹۳	pH	EC (دنسی‌زیمنس بر متر)	کربن آلی (درصد)	نیتروژن کل (میلی‌گرم در کیلوگرم)	فسفر قابل جذب (درصد)	پتابیسم قابل جذب (میلی‌گرم در کیلوگرم)	بافت
۳۵۵	۲۴/۵	۰/۰۵	۰/۶۲	۷/۹۷	۷/۹۷	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۳

جدول ۲- تجزیه واریانس (میانگین مرتبات) صفات میزان کلونیزاسیون ریشه، تعداد پنجه در بوته، ارتفاع بوته، تعداد سنبله در بوته، طول سنبله و تعداد دانه در سنبله در سنبله اسپرژه در تیمارهای مختلف کودی.

ضریب تغییرات (درصد)	خطای آزمایشی	تیمار	تکرار	متابع تغییر				
آزادی	کلونیزاسیون	میزان	ارتفاع پنجه	تعداد پنجه	ارتفاع	طول	تعداد سنبله	تعداد دانه در سنبله
۳	۳/۸ ns	۰/۱۹ ns	۹/۱۴ ns	۱۲/۰۹ ns	۰/۳۴ ns	۱/۷/۶۶ ns	۱/۷/۶۶ ns	۱/۷/۶۶ ns
۶	۱۰۰/۱**	۲/۲**	۵۷/۱ **	۱۳۸/۵ **	۳/۱/۱۷ **	۲۸۹/۷ **	۱۶/۲۳	۰/۲۱
۱۸	۴/۷	۰/۴۱	۷/۵۳	۸/۴۷	۰/۲۱	۱/۶/۲۳	۱/۴/۳	۱/۳/۶
۱۲/۸	۱۷/۷	۹/۶	۱۳/۶	۱۴/۳	۸/۱	۲۸۹/۷ **	۲۸۹/۷ **	۰/۳۴ ns

* معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد، ** معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد و ns غیرمعنی دار.

جدول ۳- مقایسه میانگین کلونیزاسیون ریشه، تعداد پنجه در بوته، ارتفاع بوته، تعداد سنبله در بوته، طول سنبله و تعداد دانه در سنبله اسپرژه در تیمارهای مختلف کودی.

تیمار	کلونیزاسیون ریشه (درصد)	تعداد پنجه در بوته	ارتفاع بوته (سانتی‌متر)	تعداد سنبله در بوته	طول سنبله (سانتی‌متر)	تعداد دانه در سنبله
C	۳/۴ ^d	۲/۹ ^b	۲۴/۱ ^c	۱۸/۴۷ ^b	۲/۴۷ ^c	۳۷/۴۵ ^c
U	۷/۲ ^c	۳/۰ ^b	۲۷/۷ ^{bc}	۱۸/۲۰ ^b	۲/۷ ^c	۴۸/۳ ^b
Az+50%U	۳/۴ ^c	۲/۹ ^b	۲۴/۵ ^c	۱۸/۱۳ ^b	۲/۴۵ ^c	۴۴/۹ ^b
Az	۳/۷ ^c	۲/۹ ^b	۲۷/۷ ^{bc}	۱۶/۲۵ ^b	۲/۷۴ ^c	۴۵/۹ ^b
My+U	۳۸/۲ ^a	۴/۹ ^a	۳۱/۰ ^{ab}	۲۷/۹۰ ^a	۳/۷۳ ^b	۵۷/۹ ^a
My+Az+50%U	۳۱/۲ ^b	۴/۷ ^a	۳۴/۹ ^a	۳۱/۶۰ ^a	۴/۸۶ ^a	۵۰/۷ ^b
My+Az	۳۱/۷ ^b	۴/۰ ^a	۲۹/۴ ^b	۱۹/۰۵ ^b	۳/۶ ^b	۶۳ ^a

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی‌دار ندارند.

C: بدون مصرف کودهای اوره و زیستی، U: ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار، Az: ازتوباکتر، My: میکوریزا.

نشریه پژوهش‌های تولید گیاهی (۲۰)، شماره (۴) ۱۳۹۲

جدول ۴- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) صفات وزن هزاردانه، عملکرد دانه، بیوماس اندام هوایی، فاکتور تورم، درصد موسیلاز و عملکرد موسیلاز اسفرزه در تیمارهای مختلف کودی.

منابع تغییر	آزادی	وزن هزاردانه	وزن دانه	عملکرد اندام هوایی	بیوماس اندام هوایی	فاکتور تورم	درصد موسیلاز	عملکرد
تکرار	۳	۰/۰۰۳ ^{ns}	۶۶۱ ^{ns}	۱۱۵۶ ^{ns}	۰/۰۵ ^{ns}	۰/۰۳ ^{ns}	۵۳/۳ ^{ns}	۵۳/۳ ^{ns}
تیمار	۶	۰/۰۰۳ ^{ns}	۴۹۰۶۹ ^{**}	۱۲۰۴۶۸۷ ^{**}	۲/۱۷ ^{ns}	۱/۱ ^{ns}	۱۶۷۶ ^{**}	۱/۱ ^{ns}
خطای آزمایشی	۱۸	۰/۰۰۴	۷۸۷۲	۱۷۷۷۱۷	۱/۱۷	۰/۰۴۴	۳۷۸	۰/۰۴۴
ضریب تغییرات (درصد)	۵/۶	۱۱/۶	۱۱/۱	۶/۳۸	۳/۹۲	۱۴/۹	۱۶/۹	۱۶/۹

* معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد، ** معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد و ns غیرمعنی دار.

جدول ۵- مقایسه میانگین وزن هزاردانه، بیوماس اندام هوایی، فاکتور تورم و درصد موسیلاز گیاه اسفرزه در تیمارهای مختلف کودی.

تیمار	وزن هزاردانه (گرم)	بیوماس اندام هوایی (کیلوگرم بر هکتار)	فاکتور تورم (میلی لیتر)	درصد موسیلاز (درصد)
C	۱/۲۰ ^a	۳۰۲۲ ^d	۱۵/۹ ^b	۱۷/۰ ^{abc}
U	۱/۲۳ ^a	۳۹۷۲ ^b	۱۷/۹ ^a	۱۶/۷ ^{bc}
Az+50% U	۱/۲۷ ^a	۳۸۳۵ ^{bc}	۱۸/۰ ^a	۱۷/۵ ^{ab}
Az	۱/۲۲ ^a	۳۲۴۸ ^{cd}	۱۶/۷ ^{ab}	۱۶/۹ ^{abc}
My+U	۱/۲۱ ^a	۴۶۵۸ ^a	۱۷/۰ ^{ab}	۱۷/۷ ^a
My+Az+50% U	۱/۲۰ ^a	۴۱۴۴ ^{ab}	۱۶/۷ ^{ab}	۱۶/۲ ^c
My+Az	۱/۲۳ ^a	۳۹۹۷ ^{bc}	۱۷/۰۲ ^{ab}	۱۷/۱ ^{abc}

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی داری ندارند.

C: بدون مصرف کودهای اوره و زیستی، U: ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار، Az: ازتوباکتر، My: میکوریزا.

همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود اثر کوددهی بر وزن هزاردانه اسفرزه معنی دار نبود. عملکرد دانه به‌طور معنی داری تحت تأثیر کوددهی قرار گرفت (جدول ۴). در شکل ۱-الف مشاهده می‌شود که گیاهان میکوریزایی در شرایط استفاده از اوره کامل عملکرد دانه را به‌طور معنی دار نسبت به سایر تیمارهای کودی به جز میکوریزا + ازتوباکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره در هکتار افزایش داده‌اند. اما وجود ازتوباکتر به تنهاًی نقشی در تغییر عملکرد دانه اسفرزه نداشت و ترکیب این کود زیستی با دیگر منابع کودی اثر مشابهی بر افزایش عملکرد دانه اسفرزه داشت (شکل ۱-الف). بنابراین کاربرد

جداگانه منبع زیستی و یا غیرزیستی نیتروژن و یا ترکیب این دو منبع نیتروژن عملکرد دانه اسفرزه را کمتر از تلقیح با میکوریزا و استفاده از اوره افزایش داده است.

تأثیر کوددهی بر زیست توده اندام هوایی اسفرزه در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار شد (جدول ۴). بیشترین زیست توده اندام هوایی (۴۶۵۸ کیلوگرم در هکتار) با کاربرد میکوریزا همزمان با مصرف ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار بدست آمد، به طوری که برتری آن نسبت به کاربرد جداگانه ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار ۱۷٪ و نسبت به شاهد ۵۴٪ درصد بود (جدول ۵).

ویژگی های کیفی اسفرزه: اثر کوددهی بر عامل تورم بذر و درصد موسیلاژ اسفرزه در معنی دار نبود (جدول ۴)، با این وجود مقایسه میانگین ها نشان داد که بیشترین عامل تورم (۱۸ میلی لیتر) در تیمار از توپاکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره، بدست آمد هر چند بین این تیمار و تیمار کاربرد ۸۸ کیلوگرم در هکتار اوره تفاوت معنی داری وجود نداشت. تفاوت معنی داری از نظر درصد موسیلاژ دانه، بین شرایط تلقیح و نبود تلقیح با میکوریزا مشاهده نشد (جدول ۵).

تأثیر کوددهی بر عملکرد موسیلاژ اسفرزه در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار شد (جدول ۴). از آنجا که عملکرد موسیلاژ به عنوان تابعی از حاصل ضرب درصد موسیلاژ در عملکرد دانه است، بنابراین به پیروی تأثیرپذیری عملکرد دانه از کوددهی عملکرد موسیلاژ نیز تحت تأثیر کوددهی قرار گرفته است. بیشترین عملکرد موسیلاژ (۱۶۶ کیلوگرم در هکتار) با کاربرد میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار بدست آمد (شکل ۱-ب).

افزایش حدود ۱۲ برابر کلونیزاسیون قارچ میکوریزا در شرایط انجام تلقیح و افزایشی حدود ۱۰ برابر در شرایط استفاده هم زمان میکوریزا و از توپاکتر پایین بودن جمعیت طبیعی قارچ های با توانایی ایجاد هم زیستی با گیاه اسفرزه در خاک مورد مطالعه را نشان می دهد. پژوهش گران نیز با تلقیح *Plantago lanceolata* با گونه های *Glomus sp.* (الکراکی و همکاران، ۲۰۰۴؛ میرزاخانی و همکاران، ۲۰۰۹؛ اولوسکا و همکاران، ۲۰۱۲) بر روی گندم با اینوکولوم قارچ و یا کاربرد میکوریزا به علاوه ۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار افزایش معنی دار کلونیزاسیون ریشه را گزارش نموده اند.

افزایش تعداد پنجه و ارتفاع گیاه که در این پژوهش مشاهده شد، با نتایج مطالعه سوبرامانیان و همکاران (۲۰۰۶)، با اثر میکوریزا بر رشد گوجه فرنگی مطابقت دارد. پنجمنزی به مقدار زیادی به عواملی که برای رشد سریع گیاه مناسب اند، بهخصوص عناصر غذایی و رطوبت کافی وابسته است. نیتروژن تأثیر بارزی بر روی تولید پنجه دارد. به نظر می رسد، افزایش تعداد پنجه در بوته تحت تیمار

میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار، می‌تواند در نتیجه بهبود رشد ریشه، جذب عناصر غذایی و به‌پیروی آن افزایش فتوستتر و تولید مواد پرورده در این تیمار باشد. از سوی دیگر ارتفاع بوته مانند هر اندام دیگر رویشی یا زایشی به‌شدت تحت تأثیر عناصر غذایی و آب قرار می‌گیرد. دسترسی گیاه به آب و عناصر غذایی کافی، به خصوص نیتروژن از طریق تأثیر بر روی تقسیم و بزرگ شدن سلول‌ها در افزایش ارتفاع بوته بسیار مؤثر می‌باشد. کومار و همکاران (۲۰۱۱) نیز در بررسی مشابهی نشان دادند که بیشترین ارتفاع بوته اسفرزه (۴۰/۴ سانتی‌متر) در تیمار هم‌زیستی میکوریزا + از توباکتر + ۳۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن به‌دست آمد، که نسبت به شاهد دارای اختلاف معنی‌دار آماری بود و سبب ۵۳ درصد افزایش در این صفت گردید. ماتور و همکاران (۲۰۰۶) بیان نمودند که ارتفاع بوته اسفرزه با کاربرد قارچ میکوریزا به میزان ۶۴/۷ درصد افزایش یافت. افزایش قابل‌مالحظه ارتفاع بوته نعناع با قارچ میکوریزا (گوپتا و همکاران، ۲۰۰۲)، ارتفاع بوته سیاهدانه با تلقیح آزو‌سپریلوم، از توباکتر و سودوموناس (شلان، ۲۰۰۵) و ارتفاع بوته رازیانه با از توباکتر (تلان و همکاران، ۲۰۰۴) نیز گزارش شده است. در این پژوهش هم‌زیستی میکوریزا سبب افزایش تعداد سنبله اسفرزه گردید. بالا بودن تعداد سنبله در بوته اسفرزه تحت این تیمارها می‌تواند به علت بیشتر بودن تعداد پنجه در بوته این تیمارها باشد (سینگ و همکاران، ۲۰۰۳). افزایش ۱۴۶ درصدی تعداد سنبله در بوته تحت شرایط هم‌زیستی میکوریزا (ماتور و همکاران، ۲۰۰۶) و نیز تولید بیشترین تعداد سنبله در بوته (۳۳/۶)، در تیمار هم‌زیستی میکوریزا و کاربرد تلفیقی از توباکتر و ۳۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن (کومار و همکاران، ۲۰۱۱)، می‌تواند به دلیل اثر میکوریزا و از توباکتر بر روی توسعه سیستم ریشه‌ای و افزایش طول ریشه، ریشه‌های جانی و موئین باشد. در این پژوهش طول سنبله تحت تأثیر تیمار میکوریزا + از توباکتر + ۴۴ کیلوگرم اوره در هکتار افزایش یافت. هیف‌های قارچ میکوریزا سطح جذب کلی گیاهان تلقیح شده را افزایش می‌دهد و به همین علت موجب دسترسی گیاهان آلوهه به عناصر غذایی در منطقه دورتر ریشه گیاه می‌شود و در عمل گیاه از حجم بیشتری از خاک استفاده کرده و عناصر بیشتری را جذب می‌کند، بنابراین رشد و عملکرد بهتری نسبت به گیاهان تلقیح نشده نشان می‌دهند (یوسفی‌راد و همکاران، ۲۰۰۹). در پژوهش ماتور و همکاران (۲۰۰۶) در شرایط آب و هوایی هند نیز مشخص شد که هم‌زیستی میکوریزا سبب افزایش ۴۰ درصدی طول سنبله گردید و بیشترین طول سنبله (۴/۹۰ سانتی‌متر) در هم‌زیستی با قارچ *G. deserticola* ایجاد شد.

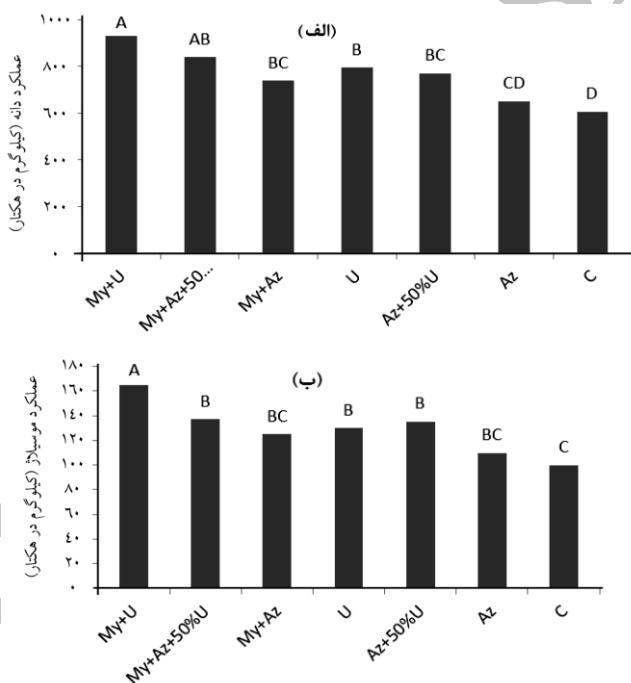
افزایش تعداد دانه در سنبله با کاربرد کودهای زیستی که در این پژوهش مشاهده شد، توسط خرمدل و همکاران (۲۰۱۰) در گیاه سیاهدانه تطابق دارد. از آن جا که باکتری‌های محرک رشد مانند ازتوباکتر با تولید هورمون‌هایی مانند اکسین، جیبریلین و سیتوکنین و یا مواد زیستی فعال مانند ویتامین B، اسید نیکوتینیک، اسید پتوتینیک و بیوتین (کادر، ۲۰۰۲) و ثبیت زیستی نیتروژن (ایشیزوکا، ۱۹۹۷) رشد گیاه را بهبود می‌بخشدند. از سوی دیگر، هم‌زیستی میکوریزایی با افزایش جذب عناصر غذایی (سونگ، ۲۰۰۵) و نیز افزایش فتوستز (کوپتا و همکاران، ۲۰۰۶)، به افزایش تولید مواد فتوستزی کمک می‌کند، که این امر خود به افزایش تولید دانه در گیاه منجر می‌گردد. بنابراین مجموع شرایط ذکر شده تشکیل دانه در سنبله را تقویت نموده است.

فراهرم بودن آب و عناصر غذایی، رشد رویشی مطلوب گیاه را به دنبال داشته است، شرط اساسی برای تولید عملکرد بالانیز، تولید بیوماس بیشتر در واحد سطح می‌باشد. از سوی دیگر نتایج به دست آمده از این آزمایش نیز نشان داد کاربرد میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار سبب افزایش تعداد پنجه در بوته، ارتفاع بوته، تعداد سنبله در بوته و تعداد دانه در سنبله (جدول ۳) شده است، مجموع این صفات و به خصوص اجزا عملکرد، موجب افزایش عملکرد دانه و بیوماس بخش هوایی در تیمار دارای میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار گردید.

در یک مطالعه نشان داده شد که کاربرد ۳۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن، ازتوباکتر و هم‌زیستی میکوریزایی سبب افزایش عملکرد دانه اسفرزه به میزان ۵۵ درصد گردید (کومار و همکاران، ۲۰۱۱). حصول بیشترین عملکرد دانه اسفرزه در آزمایش‌های دیگری تحت شرایط به کارگیری کود زیستی فسفات بارور ۲ و یا هم‌زیستی میکوریزایی نیز گزارش شده است (ماتور و همکاران، ۲۰۰۶؛ پوریوسف و همکاران، ۲۰۰۷).

تورم بذر از خصوصیات بذرهای دارای موسیلاز می‌باشد که در اثر جذب آب، موسیلاز موجود در بذور متورم می‌شود (سینگ و همکاران، ۲۰۰۳). در این آزمایش تفاوت معنی‌داری در فاکتور تورم و درصد موسیلاز کرتهای دریافت‌کننده کود وجود نداشت، با این حال کریم‌زاده و امیدبیگی (۲۰۰۴) بیان نمودند که مقادیر مختلف نیتروژن سبب تفاوت معنی‌داری در میزان فاکتور تورم می‌گردد و بیشترین فاکتور تورم (۱۵/۵ میلی لیتر) در تیمار ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بدست آمد. از آنجایی که تیمارهای کودی تأثیر معنی‌داری بر این دو صفت نداشتند می‌توان نتیجه گرفت که این دو در مقایسه با صفات کمی به میزان کمتری تحت تأثیر شرایط محیطی قرار می‌گیرند (اطفی و همکاران،

(۲۰۰۹). همان‌طور که در شکل ۱- ب دیده می‌شود بیشترین عملکرد موسیلاز (۱۶۶ کیلوگرم در هکتار) با کاربرد میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار به دست آمد. افزایش عملکرد دانه هم‌زمان با برتری غیرمعنی دار در صد موسیلاز، موجب افزایش عملکرد موسیلاز این تیمار شده است. به طور کلی می‌توان در مورد تیمارهای کودی چنین نتیجه گرفت که تیمار میکوریزا + ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار هم به سبب وجود کود نیتروژن از رشد گیاه در اوایل فصل رشد حمایت می‌کند و هم از اثرات مثبت هم‌زیستی میکوریزایی در جذب بهتر عناصر غذایی و گسترش سیستم ریشه‌ای بهره‌مند شده است. نتایج این پژوهش بیانگر آن است که کاربرد کودهای بیولوژیک به همراه میزان مناسبی از کودهای معدنی، در بهبود عملکرد و خصوصیات کمی گیاه دارویی اسفرزه تأثیر مثبتی داشته است.

شکل ۱- اثر کودهای اوره و زیستی بر میانگین عملکرد دانه (الف) و عملکرد موسیلاز (ب) اسفرزه در شرایط مزرعه. میانگین‌های دارای حروف مشابه براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی‌داری ندارند. C: بدون مصرف کودهای اوره و زیستی، U: ۸۸ کیلوگرم اوره در هکتار، Az: ازتوباکتر، My: میکوریزا.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان به این وسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه شهرکرد است، تأمین هزینه این پژوهه تحقیقاتی سپاسگزاری می‌نمایند.

منابع

- 1.Al-Karaki, G.N., Mc Michael, B. and Zak, J. 2004. Field response of wheat to arbuscular mycorrhizal fungi and drought stress. Myco. 14: 263-269.
- 2.Bahrani, A., Pourreza, J. and Haghjoo, M. 2010. Response of winter wheat to co-inoculation with *Azotobacter* and arbuscular mycorrhizal fungi (AMF) under different sources of nitrogen fertilizer. Amer. Euar. J. Agric. Environ. Sci. 8: 5-103.
- 3.Carrubba, A., La Torre, R. and Matranga, A. 2002. Cultivation Trials of some aromatic and medicinal plants in semi-arid Mediterranean environment. Proceeding of an International Conference on MAP. Acta Hort (ISHS). 576: 207-213.
- 4.Copetta, A., Lingua, G. and Bert, G. 2006. Effect of three AM fungi on growth, distribution of glandular hairs and essential oil production in *Ocimum basilicum* L. var. Genovese. Myco. 16: 485-494.
- 5.Freitas, M.S., Martins, M. and Vieira, E.I.J.C. 2004. Yield and quality of essential oils of *Mentha arvensis* in response to inoculation with arbuscular mycorrhizal fungi. Pesqui. Agropecu. Bras. 39: 887-894.
- 6.Giovannetti, M. and Mosse, B. 1980. An evaluation of technique to measure vesicular arbuscular mycorrhizal infection in roots. New Phyto. 84: 489-500.
- 7.Gupta, M.L., Prasad, A., Ram, M. and Kumar, S. 2002. Effect of the vesicular-arbuscular mycorrhizal (VAM) fungus *Glomus fasciculatum* on the essential oil yield related characters and nutrient acquisition in the crops of different cultivars of menthol mint (*Mentha arvensis*) under field conditions. Bioresour. Technol. 81: 77-79.
- 8.Ishizuka, J. 1997. Trends in biological nitrogen fixation research and application. Plant Soil. 11: 197-209.
- 9.Joachim, H.J., Makoi, R. and Ndakidemi, P.A. 2009. The agronomic potential of vesicular-arbuscular mycorrhiza (VAM) in cereals-legume mixtures in Africa. Afr. J. Microbiol. Res. 3:664-675.
- 10.Kader, M.A., Mian, M.H. and Hoque, M.S. 2002. Effect of *Azotobacter* inoculation on the yield and Nitrogen uptake by wheat. Online J. Biol. Sci. 2: 259-261.
- 11.Karimzade, G. and Omidbaigi, R. 2004. Growth and seed characteristics of isabgol (*Plantago ovata* Forsk) as influenced by some environmental factors. J. Agric. Sci. Technol. 6: 103-110. (In Persian)

- 12.Khoramdel, S., Koochaki, A., Nasiri Mahalati, M. and Ghorbani, R. 2010.The effect of Biological fertilizers on yield and yield components of medicinal plants black cumin (*Nigella sativa* L.). Iran. J. Field Crops Res. 8: 758-766. (In Persian)
- 13.Krauss, A. 2000. Quality production at balanced fertilization: the key for competitive marketing of crops. 12th CIEC international symposium on role of fertilizers in sustainable agriculture. August 21-22, Romania.
- 14.Kumar, V., Singh Solanki, A. and Sharma, S. 2011. AM Fungi and *A. chroococcum* affecting yield, nutrient uptake and cost efficacy of isabgol (*Plantago ovata*) in indian arid region. Thai J. Agric. Sci. 44: 53-60.
- 15.Lotfi, A., Vahabi Sedehi, A.A., Ganbari, A. and Heydari, M. 2009. The effect of deficit irrigation and manure on quantity and quality traits of *plantago ovata* Forssk. in Sistan region. Iran. J. Med. Arom. Plant. 24: 506-518. (In Persian)
- 16.Mandal, K., Saravanan, R. and Maiti, S. 2008. Effect of different levels of N, P and K on downy mildew (*Peronospora plantaginis*) and seed yield of isabgol (*Plantago ovata*). Crop Prot. 27: 988-995.
- 17.Matur, N., Sing, J., Bohra, S., Bohra, A. and Vyas, A. 2006. Increased nutrient uptake and productivity of *Plantago ovata* Forssk by AM fungi under field conditions. Amer. Euar. J. Agric. Environ. Sci. 1: 38-41.
- 18.Mirzakhani, M., Ardakani, M.R., Aeeneband, A., Shirani Rad, A.H. and Rejali, F. 2009. Effects of dual inoculation of *Azotobacter* and mycorrhiza with nitrogen and phosphorus fertilizer rates on grain yield and some characteristics of spring safflower. Inter. J. Civil Environ. Eng. 1: 39-43.
- 19.Nasirzade, S. 2012. Effect of different levels of urea and cow manure on quantitative and qualitative characteristics of isabgol (*Plantago ovata* Forssk). M.Sc. Thesis in Agroecology, Faculty of Agriculture, Shahrekord University.
- 20.Nofal, O.A. and Rezk, A.L. 2009.Role of fertilization in improving quality of some agricultural crops. Inter. J. Acad. Res. 1: 59-65.
- 21.Omid Beigi, R. 2008. Approaches to processing medicinalplants. Vol. 3. Astan Qods Razavi Press.
- 22.Orłowska, E., Godzik, B. and Turnau, K. 2012.Effect of different arbuscular mycorrhizal fungal isolates on growth and arsenic accumulation in *Plantagolanceolata* L. Environ. Pollut. 168: 121-130.
- 23.Philips, J.M. and Hayman, D.S. 1970. Improved procedure from clearingroot and vesicular arbuscular mycorrhiza fungi for rapid assessment ofinfection. Trans. of Brit. Myco. Soc. 55: 158-160.
- 24.Pouryousef, M., Chaichi, M.R., Mazaheri, D., Fakhretabatabaii, M. and Ashraf Jafari, A. 2007.Effect of different soil fertilizing system on seed and mucilage Yield and seed P content of Isabgol (*Plantago ovata* Frosk.). Asian J. Plant Sci. 6: 1088-1092.
- 25.Safarnejad, A., Salami, M.R. and Hamidi, H. 2007. Morphological

- characterization of medicinal plants (*Plantago ovata*, *Plantagopsisylum*) in response to salt stress. Agron. J. (Pajouhesh and Sazandegi) 75: 152-160. (In Persian)
26. Shaalan, M.N. 2005. Influence of biofertilizers and chicken manure on growth, yield and seeds quality of (*Nigella sativa* L.) plants. Egypt. J. Agric. Res. 83: 811-828.
27. Sharma, P.K. and Koul, A.K. 1986. Musilage in seeds of *Plantago ovata* and its wild allies. J. Ethnopharmacol. 17: 289-295.
28. Singh, D., Chand, S., Anvar, M. and Patra, D. 2003. Effect of organic and inorganic amendment on growth and nutrient accumulation by isabgol (*plantago ovata*) in sodic soil under greenhouse conditions. J. Med. Arom. Plant Sci. 25: 414-419.
29. Song, H. 2005. Effects of VAM on host plant in the condition of drought stress and its mechanism. Elec. J. Biol. 1: 44-48.
30. Subramanian, K.S., Santhanakrishnan, P. and Balasubramanian, P. 2006. Responses of field grown tomato plants to arbuscular mycorrhizal fungal colonization under varying intensities of drought stress. Sci. Hort. 107: 245-253.
31. Tehlan, S.K., Thakral, K.K. and Nandal, J.K. 2004. Effect of *Azotobacter* on plant growth and seed yield of fennel (*Foeniculum vulgare* Mill.). Haryana J. Hort. Sci. 33: 287-288.
32. Yousefi Rad, M., Nour Mohamadi, Gh., Ardakani, M.R., Majidi Harvan, A. and Mir Hadi, S.J. 2009. Mycorrhizal effects on morphological characteristics and nutrient content of Barley at different levels of salinity. Modern Sci. Sust. Agric. J. 16: 105-114. (In Persian)

The effect urea and biological fertilizers on quantitative and qualitative yield of isabgol (*Plantago ovata* Frosk.) medicinal plant

K. Ghasemi¹, *S. Fallah², F. Raeisi³ and M. Heidari⁴

¹M.Sc. Student, Dept. of Agronomy, Shahrekord University, ²Associate Prof., Dept. of Agronomy, Shahrekord University, ³Professor, Dept. of Soil Sciences Shahrekord University, ⁴Resident of Internal Medicine, Shahrekord University of Medical Sciences

Received: 01/21/2013 ; Accepted: 09/29/2013

Abstract

In order to evaluate the response of quantitative and qualitative characteristics of the isabgol (*Plantago ovata* Frosk.) medicinal plant to separate and combined application of urea and biofertilizer an experiment was conducted in randomized complete blocks design at the Research Farm of Shahrekord University in 2011. The experimental treatments consisted of control (non-urea and biological fertilizers), U: 88 kg urea/ha, Az: *Azotobacter*, My + Az: Mycorrhiza + *Azotobacter*, Az+50% U: *Azotobacter* + 44 kg urea/ha, My + U: Mycorrhiza + 88 kg urea/ha, My + Az +50% U: Mycorrhiza + *Azotobacter* + 44 kg urea/ha. The results indicated that the seed yield under separate application of *Azotobacter* was less than separate application of urea; however the mucilage yield was similar to urea. The combination of *Azotobacter* with urea and/or Mycorrhiza did not change in seed and mucilage yield in compared to urea. The maximum of seed and mucilage yield (931 and 166 kg/ha, respectively) were recorded with using Mycorrhiza + 88 kg urea/ha. However, amended fertilizer had no significant effect on swelling factor and the percentage of isabgol mucilage. In conclusion, the combined use of Mycorrhiza in oculant and urea leads to increase (54%) in yield, which can be verified potential of Mycorrhiza application for isabgol production under field conditions.

Keywords: Biological fertilizer, Integrated fertilizer, Isabgol, Mucilage, Seed yield

* Corresponding Author, Email: falah1357@yahoo.com